

Sp. zn.: **54Ek/1926/2021**

IČS: **6121364266**

UZNESENIE

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava; zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava; proti povinnému: _____, dátum narodenia: _____, trvale bytom: _____, zast.: JUDr. PhDr. Jana Ľal'ová, PhD., Námestie slobody 1732/61, 066 01 Humenné; vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Štefan Šviderský, sídlo exekútorského úradu: Ul. Hronského 1811, 093 45 Vranov nad Topľou; pre vymoženie istiny 2.294,16 EUR s príslušenstvom, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/1926/2021 zo dňa 03.03.2026, takto

r o z h o d o l :

I. M e n í I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/1926/2021 zo dňa 03.03.2026 tak, že exekúciu podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.

II. Z r u š u j e II. a III. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/1926/2021 zo dňa 03.03.2026.

O d ô v o d n e n i e

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 21.05.2021 domáhal od povinného vymoženia istiny 2.294,16 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 02603/19 zo dňa 30.12.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 01.08.2020 (ďalej len „exekučný titul“). Súd na základe predmetného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 28.06.2021 poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 54Ek/1926/2021 (ďalej len „Poverenie na vykonanie exekúcie“) súdnemu exekútorovi JUDr. Štefan Šviderský, sídlo exekútorského úradu: Ul. Hronského 1811, 093 45 Vranov nad Topľou, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 178EX 814/21.

2. Uznesením sp. zn. 54Ek/1926/2021 zo dňa 03.03.2026 súd I. výrokom návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, II výrokom rozhodol, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 75,65 eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie a III. výrokom povinnému náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal. V prvom rade vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení konštatoval, že návrh na zastavenie exekúcie podal povinný po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, keď upovedomenie o začatí exekúcie povinný prevzal dňa 28.07.2021, pričom návrh na zastavenie exekúcie doručil priamo súdu dňa 27.01.2026. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene, ale povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta skutočnosti, pre ktoré mal exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť aj bez návrhu, teda dôvod, ktorý mal exekučný súd zistiť z návrhu a jeho príloh a preto súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie.

Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožnila voľbu povinného ako spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred všeobecným súdom, ak oprávnený ako dodávateľ podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú doložku si pritom povinný osobitne nevyjednal a nemal možnosť výberu, pretože rozhodcovská zmluva bola uzavretá rovnako ako dohoda o uznaní záväzku vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnému, nebola individuálne dojednaná. Vzdialenosť od miesta bydliska povinného (Medzilaborce) je viac ako 490 km od sídla rozhodcovského súdu v Bratislave, čím vznikla značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe podľa názoru povinnej nespĺňa podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a teda nie je spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Exekučný súd je v nadväznosti na bod 1. ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku povinný zaoberať sa otázkou platného, resp. neplatného uzavretia rozhodcovskej zmluvy v prejednávanej veci. Otázkou však je, v akom rozsahu tak musí vykonávať. Exekučný poriadok v platnom znení pripúšťa obranu povinného (v exekúcii vykonávanej na podklade spotrebiteľského rozhodcovského rozsudku) okrem dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, založenú i na dôvodoch uvedených v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, pretože dôvody, pre ktoré by súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie možno vzťahovať i na prípadné rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie (a to vzhľadom k tomu, že exekúciu možno zastaviť v každom jej štádiu). V uvedenom ustanovení reagoval zákonodarca na právnu úpravu spotrebiteľského rozhodcovského konania podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „ZoSRK“) a široko koncipované dôvody podania žaloby o zrušenie spotrebiteľského rozhodcovského rozsudku zo strany spotrebiteľa (§ 45 až 47 ZoSRK). Niet teda dôvodu, aby exekučný súd v konaniach začatých po 01.04.2017 preskúmaval platnosť právnych úkonov, ak tu existuje riadny exekučný titul, ktorý vydal stály rozhodcovský súd ako subjekt na to oprávnený, ktorého činnosť je pod dohľadom Ministerstva spravodlivosti SR. Námietky neplatnosti rozhodcovskej zmluvy tak podľa názoru súdu bolo možné uplatniť v nachádzacom konaní (spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), čo vyplýva i z cieľa exekučného konania, ktorým nie je opätovné riešenie sporov, ale nútený výkon práva priznaného exekučným titulom. Povinný mohol neplatnosť rozhodcovskej zmluvy namietat v žalobnej odpovedi pred rozhodcovským súdom,

alebo následne podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak však povinný ako spotrebiteľ nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku (pričom o možnosti jej podania ho rozhodcovský súd poučil a zároveň odkázal na jej vzor na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.sk), je jeho obrana vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve zúžená len na dôvod uvedený v ustanovení § 53 ods. 3 písm. f/ bod 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučný súd skúma rozhodcovskú zmluvu len v rozsahu, či spĺňa podmienky podľa osobitných predpisov. Podľa gramatického, systematického a logického výkladu treba pod spĺňaním podmienok rozhodcovskej zmluvy chápať skúmanie náležitostí spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 - 5 ZoRK, prípadne § 3 ZoSRK. Tento dôvod je aj prvým z dôvodov zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e/ ZoSRK. Druhým dôvodom podľa § 45 ods. 1 písm. e/ ZoSRK je celková neplatnosť rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy. Keďže v danej veci bola uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa ZoSRK, povinný bol oprávnený v danej veci podať žalobu o zrušenie rozhodcovského súdu. Keďže túto možnosť nevyužil, mohol napadnúť rozhodcovskú zmluvu iba z prvého dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. e/ ZoSRK, ktorý sa týka nedodržania podmienok podľa § 3 ZoSRK, prípadne všeobecných náležitostí podľa OZ. V exekučnom konaní teda nemožno podľa § 53 ods. 3 písm. f/ bod 1. Exekučného poriadku ako relevantnú obranu uvádzať i neplatnosť rozhodcovskej zmluvy z druhého dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. e/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože uvedené z textu právnej normy nevyplýva. Pokiaľ by to zákonodarca výslovne v texte tejto právnej normy uviedol, exekučný súd by bol povinný daný prieskum vykonať (podporne vid' uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 231/2021-12 zo dňa 24.05.2022).

Súd teda rozhodcovskú zmluvu preskúmal v intenciách ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) bodu 1 Exekučného poriadku v nadväznosti na vznesené námietky povinného. Súd uviedol, že je nesporné, že táto zmluva bola uzatvorená medzi oprávneným a povinným dňa 15.07.2017. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) ZoSRK povinnou náležitosťou spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spor z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Z článku II. vyplýva, že táto zmluva sa vzťahuje na všetky spory, ktoré vznikli z dohody o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom 4762121, podpísanej veriteľom dňa 06.07.2017, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto dohody. Z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach číslo 4762121 vyplýva, že zmluvným vzťahom, na základe ktorého došlo k uzatvoreniu tejto dohody bola zmluva číslo 6403017912 zo dňa 17.03.2014, ktorú povinný uzatvoril s pôvodným veriteľom - Home Credit Slovakia a.s. Z listín, ktoré tvoria obsah exekučného spisu, ktoré predložil oprávnený vyplýva, že je nesporné, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o kreditnej karte č. 6403017912 zo dňa 17.03.2014 a k uzatvoreniu dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach číslo 4762121 zo dňa 15.07.2017. Z podpisov na predložených listinách vyplýva, že povinný uznal záväzok oprávneného. Ďalej z exekučného titulu vyplýva, že rozhodcovský súd správne postupoval, keď právny vzťah označil ako spotrebiteľský a vzhľadom k uvedenému k povinnému pristupoval ako k spotrebiteľovi, ktorý požíva ochranu, ktorá mu z jeho postavenia prináleží. Samotný povinný v písomnej žalobnej odpovedi uviedol rozhodcovskému súdu, že si je vedomý svojho záväzku, ale z dôvodu nepriaznivej sociálnej a finančnej situácie žiadal o možnosť uhrádzať dlh formou splátok vo výške 30,00 Eur mesačne, takže povinný si bol vedomý prebiehania rozhodcovského konania a nenamietal počas neho neplatnosť

rozhodcovskej zmluvy. Súd preto dospel k záveru, že pokiaľ v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve je označená dohoda o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom 4762121 podpísanej povinným, ktorá obsahuje identifikáciu pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o kreditnej karte č. 6403017912 zo dňa 17.03.2014, bola založená právomoc rozhodcovského súdu nielen na rozhodovanie sporov týkajúcich sa sporov z pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o kreditnej karte č. 6403017912 zo dňa 17.03.2014 uzavretej medzi povinným a právnym predchodcom oprávneného. Súd preto považoval takéto označenie spotrebiteľskej zmluvy, na spor z ktorej sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva za preukázaný a teda v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 písm. b) ZoSRK.

Rozhodcovská zmluva bola uzavretá v písomnej forme na samostatnej listine, a teda bola oddelená od spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva bola zreteľne označená veľkým tlačným písmom a obsahovala ďalšie povinné náležitosti v zmysle § 3 ods. 3 ZoSRK, a teda obsahovala identifikačné údaje zmluvných strán (záhlavie), označenie spotrebiteľskej zmluvy (čl. II), označenie stáleho rozhodcovského súdu (čl. I. ods. 1), webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu (čl. I ods. 3), poučenie podľa prílohy č. 1 ZoSRK (čl. III). Z obsahu poučenia vyplýva, že sa jedná o poučenie, ktoré je formulované priamo zákonom. Z obsahu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy ďalej nevyplýva, že by obsahovala dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu a nevyplýva z nej, že by podmieňovala uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy. Podpísaním rozhodcovskej zmluvy prejavil povinný súhlas s prípadným rozhodcovským konaním, pričom toto jeho konanie nie je možné prisudzovať za vinu oprávnenému, ktorý návrh rozhodcovskej zmluvy predložil, keďže samotný zákon uzavretie rozhodcovskej zmluvy nevylučuje. Povinný mal možnosť si rozhodcovskú zmluvu prečítať a v prípade, že s ňou nesúhlasil, nemusel ju uzavrieť. Predmetná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je teda formulovaná jasne a zrozumiteľne na samostatnej listine, ktorá netvorí neoddeliteľnú súčasť spotrebiteľskej zmluvy. Povinný mal možnosť sa s jej obsahom riadne oboznámiť, prípadne mal možnosť túto rozhodcovskú zmluvu vylúčiť jej nepodpísaním.

Súd tak konštatoval, že rozhodcovská zmluva platne založila právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal vo veci rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Zároveň podotkol, že spor rozhodoval rozhodcovský súd podľa ZoSRK, ktorý na postavenie povinného ako spotrebiteľa prihliadal.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že súd vychádzal z mylnej premisy, že zákonná lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúca aj v prípade, ak ide o spotrebiteľskú exekúciu založenú na rozhodcovskom rozsudku. Takýto záver súdu je v rozpore s Exekučným poriadkom, s právom Európskej únie, s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ako aj s judikatúrou Ústavného súdu SR. Súd vo veci opomenul svoju povinnosť preskúmať zákonnosť exekučného titulu ex offio (smernica 93/13 EHS). Súd ignoroval druhú vetu ust. § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého sa obmedzenie stanovené uvedeným ustanovením neuplatní, ak ide o skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. V prípade spotrebiteľských sporov ide práve o takú situáciu, keď spotrebiteľ bez právneho vzdelania nemôže viesť posúdiť otázky premlčania, neplatnosti rozhodcovskej doložky alebo aktívnej legitimácie veriteľa.

Formulácie právnych záverov exekučného súdu sú rozporuplné, protichodné a zmätočné, čo vyvoláva právnu neistotu, čo je v rozpore s právom na spravodlivý proces. V tomto smere povinný poukázal na bod 25 odôvodnenia uznesenia, kde súd uviedol, že

existujú dva okruhy dôvodov, pre ktoré môže exekučný súd zastaviť exekúciu aj bez návrhu, jedným z nich je dôvod, ktorý mal exekučný súd zistiť z návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh, kedy zastavenie exekúcie predstavuje nápravu pochybenia, ktoré vzniklo nesprávnym posúdením návrhu na vykonanie exekúcie. Z uvedeného je zrejmé, že aj v danom prípade môže súd exekúciu zastaviť, ak ide o dôvod, pre ktorý mal exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, teda dôvod, ktorý mal exekučný súd zistiť z návrhu a jeho príloh.

Pôvodná argumentácia súdu v bodoch 23 až 25, ktorý tvrdil, že existuje koncentrácia konania a súd na oneskorené tvrdenia neprihliada je v rozpore s ďalšou vetou, v ktorej súd tvrdí, že súd preskúmal návrh povinného, aj keď bol podaný oneskorene. Súd tak aj napriek koncentrácii konania preskúmal a pripustil, že lehota nie je absolútna prekážka.

Súd uviedol, že povinný namieta skutočnosti, pre ktoré mal súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, teda súd priznáva, že ide o dôvod, ktorý mal súd zistiť už pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Z uvedeného možno podľa názoru povinného dedukovať, že existujú dôvody, pre ktoré nemalo byť vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

Rozhodcovská zmluva bola uzavretá dodatočne po postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na oprávneného, pričom predmetom postúpenia bola samotná pohľadávka, nie rozhodcovská doložka. Takýto postup nasvedčuje tomu, že účelom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy bolo obísť kontrolu všeobecných súdov a presunúť spor na súkromný rozhodcovský súd vybraný veriteľom. Nerovnováhu v právach zmluvných strán zvyrazňuje aj skutočnosť, že sídlo rozhodcovského súdu sa nachádza v Bratislave, teda vo vzdialenosti približne 490 km od miesta bydliska povinného v Medzilaborciach, čo pre spotrebiteľa predstavuje významnú prekážku pri uplatňovaní jeho práv a vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Povinný poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoEk/9/2025 zo dňa 29.07.2025.

Súd ďalej vychádza z nesprávneho predpokladu, že ak povinný ako spotrebiteľ nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, je jeho obrana v exekučnom konaní výrazne obmedzená a exekučný súd môže skúmať rozhodcovskú zmluvu len v obmedzenom rozsahu, teda len z hľadiska splnenia formálnych náležitostí podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ je vnútroštátny súd povinný skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách z úradnej povinnosti (ex offa a to v každom štádiu konania, v ktorom má k dispozícii potrebné skutkové a právne podklady). Povinnosť ex offa kontroly sa vzťahuje aj na materiálnu platnosť zmluvného dojednania, najmä na posúdenie, či zmluvná podmienka nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prejednávanej veci navyše nejde len o otázku formálnej platnosti rozhodcovskej zmluvy, ale aj o otázku nevymáhateľnosti samotného nároku, keďže pohľadávka bola v čase uznania už premlčaná a podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť. Ak rozhodcovský súd priznal nárok napriek tomu, že išlo o nevymáhateľné právo, ide o rozhodnutie vydané v rozpore s kogentnou právnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Exekučný súd bol povinný preskúmať exekučný titul aj z hľadiska jeho materiálnej vykonateľnosti. Povinný poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 72/2024-33 zo dňa 30.07.2024.

Záver exekučného súdu v bode 29 vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a ignoruje podstatné okolnosti vzniku právneho vzťahu medzi účastníkmi konania. Exekučný súd vychádzal z toho, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená medzi oprávneným a povinným dňa 15.07.2017 a že obsahovala označenie spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej spor

vznikol a preto ju považovala za platnú v zmysle ust. § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Záver súdu však opomína zásadnú skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá dodatočne a až po postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa Home Credit Slovakia a.s. na oprávneného. Predmetom postúpenia bola samotná pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy o kreditnej karte, nie však rozhodcovská doložka. Rozhodcovská zmluva preto nevznikla ako súčasť pôvodného zmluvného vzťahu medzi spotrebiteľom a pôvodným veriteľom, ale bola dodatočne predložená novým veriteľom ako formulárový dokument spolu s dohodou o uznaní záväzku. Takýto postup je zjavne účelový, keďže jeho cieľom bolo založiť právomoc súkromného rozhodcovského súdu až ex post, teda až po tom, čo bola pohľadávka postúpená.

Dohoda o uznaní záväzku bola uzatvorená dňa 15.07.2017. Medzi dátumom vzniku zmluvy o kreditnej karte zo dňa 17.03.2014 a uzavretím dohody o uznaní záväzku dňa 15.07.2017 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba podľa OZ. Pohľadávka bola teda v čase uznania záväzku už premlčaná. V konaní nebolo nijako preukázané, že by povinný ako spotrebiteľ mal vedomosť o tom, že pohľadávka je už premlčaná. Naopak, dohoda o uznaní záväzku bola predložená oprávnenému (správne povinnému - poznámka sťažnostného súdu) vo formulárovej podobe bez akéhokolvek poučenia o právnych následkoch takéhoto úkonu. Povinný ako spotrebiteľ bez právneho vzdelania nemohol vedieť, že podpisom takéhoto dokumentu dochádza k obnoveniu vymáhateľnosti už premlčaného nároku a k začatiu novej desaťročnej premlčacej doby. Za tejto situácie nemožno dospieť k záveru, že spotrebiteľ vedome obnovil vymáhateľnosť premlčaného práva v zmysle ust. § 54a Občianskeho zákonníka.

Exekučný súd podľa názoru povinného nesprávne prikladá význam skutočnosti, že povinný v rozhodcovskom konaní nenamietal neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Procesná pasivita spotrebiteľa však nemôže nahrádzať povinnosť súdu skúmať ochranu spotrebiteľa z úradnej povinnosti.

Samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na samostatnej listine a obsahovala formálne náležitosti uvedené v ust. § 3 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ešte neznamená, že ide o zmluvu materiálne platnú a že nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takýto prístup nezodpovedá požiadavkám právnej úpravy ochrany spotrebiteľa ani judikatúre Súdneho dva EÚ.

Exekučný súd sa vôbec nezaoberal podstatnou otázkou, či bola rozhodcovská zmluva skutočne individuálne dojednaná, alebo či išlo o formulárový dokument predložený veriteľom bez reálnej možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jeho obsah. V tomto smere poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoEk/2/2024 zo dňa 15.05.2025.

Exekučný súd sa navyše opomenul a ani sa nezaoberal skutočnosťou, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá až dodatočne, po spísaní pohľadávky inkasnej spoločnosti a to spolu s dohodou o uznaní záväzku pri už premlčanej pohľadávkke. Takýto postup nasvedčuje tomu, že účelom uzavretia rozhodcovskej zmluvy bolo presunúť spor zo všeobecného súdu na súkromný rozhodcovský súd vybraný veriteľom a tým obísť kontrolu všeobecných súdov pri vymáhaní sporných alebo premlčaných pohľadávok. V tomto smere povinná poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2011.

Rozhodcovská zmluva v predmetnej veci nevznikla ako súčasť pôvodného spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ale bola predložená spotrebiteľovi dodatočne spolu s formulárovou dohodou o uznaní záväzku. Takýto postup je typický pre vymáhanie pohľadávok inkasnými spoločnosťami, ktoré sa snažia dodatočne založiť právomoc

súkromného rozhodcovského súdu, aby sa vyhli kontrole všeobecných súdov.

Exekučný súd v rozhodnutí vychádzal z toho, že existencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu automaticky zakladá právo oprávneného na jeho nútený výkon. Takýto záver absolútne neplatí. V exekučnom konaní je súd povinný skúmať nielen formálnu existenciu exekučného titulu, ale aj jeho materiálnu vykonateľnosť. Ak je exekučný titul založený na nároku, ktorý je podľa právneho poriadku nevymáhateľný, exekučný súd nemôže takýto titul vykonať, pretože by tým umožnil výkon práva, ktoré právny poriadok nepripúšťa. Právny poriadok SR neposkytuje ochranu výkonu práva, ktoré je zo zákona nevymáhateľné.

V sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv je súd povinný skúmať zákonnosť nároku a neprijateľné zmluvné podmienky z úradnej povinnosti (ex offa) a to aj bez návrhu spotrebiteľa. V prejednávanej veci nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy a pohľadávka bola v čase uzavretia dohody o uznaní záväzku už premlčaná. Povinný ďalej poukázal na skutočnosť, že exekučný súd v obdobnej exekučnej veci, kde oprávneným je EOS KSI Slovensko s. r. o. v uznesení sp. zn. 22Ek/760/2021 zo dňa 31.01.2025 reflektoval závery Ústavného súdu II. ÚS 72/2024 zo dňa 30.07.2024 o možnosti preskúmavania vecnej stránky rozhodnutia a podrobil exekučný titul vecnému prieskumu. Následne zistil, že rozhodcovský súd v konaní nepostupoval správne, exekučný titul bol vydaný v konaní v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, v ktorom nebolo prihliadnuté na neprijateľné podmienky, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok a preto exekúciu zastavil.

4. Oprávnený sa k sťažnosti povinného písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia.

5. *Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.*

6. *Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.*

7. *Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.*

8. *Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.*

9. *Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.*

10. *Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.*

11. *Podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví ak sú tu*

iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. *Podľa ust § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a*

- 1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov*
- 2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory*
- 3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory*
- 4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.*

13. *Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“), spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi obchodníkom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.*

14. *Podľa ust. § 3 ods. 2 ZoSRK, rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.*

15. *Podľa ust. § 3 ods. 3 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať*
a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo obchodníka a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,
b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

Podľa ust. § 3 ods. 4 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu.

16. *Podľa ust. § 3 ods. 5 ZoSRK, uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy.*

17. *Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky*

uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. Súd po zistení, že sťažnosť povinného voči napádanému rozhodnutiu bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zmeniť.

19. Súd sa stotožňuje s argumentáciou vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení obsiahnutou aj v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 72/2024 zo dňa 30.07.2024, kde ústavný súd konštatoval: „01. januára 2015 nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z.z., ktorého cieľom je zabezpečenie ochrany spotrebiteľov v rámci konania pred súkromnými arbitrami. Zároveň s účinnosťou od 01.01.2015 došlo aj k zmene znenia ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka tak, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom (s účinnosťou do 31.12.2014 v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka platilo, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Na to, aby bolo možné zmluvné dojednanie vyhodnotiť ako neprijateľné a tým neplatné, musia byť kumulatívne splnené dve podmienky a to 1/ nebolo individuálne dojednané a 2/ spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ust. § 53 ods. 1 a 2 OZ). Aj keby bolo možné v prípade sťažovateľa dospieť k záveru, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a bola spotrebiteľovi de facto nanútená, nemožno s ohľadom na ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. a ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ účinného v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (v danom prípade júl 2017) dospieť k záveru, že samotná okolnosť, že spotrebiteľ sa má v prípade sporu podrobiť rozhodcovskému konaniu bez ďalšieho spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nemožno prezumovať, že rozhodcovský súd rezignuje na povinnosti vyplývajúce mu z vnútroštátnych a únijných predpisov v oblasti spotrebiteľského práva.“

20. Na druhej strane však vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení poukázal na skutočnosť, že právomoc exekučného súdu je limitovaná ust. § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučný súd skúma rozhodcovskú zmluvu v rozsahu, či spĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, v danom prípade podľa ust. § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Vyšší súdny úradník dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva obsahuje všetky zákonom vymedzené náležitosti, keď obsahuje aj označenie spotrebiteľskej zmluvy.

21. V tejto súvislosti súd udáva, že medzi oprávneným a povinným bola uzatvorená spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. 4762121 dňa 15.07.2017. Predmetom uvedenej zmluvy v zmysle článku II je: „Všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom 4762121, podpísanej veriteľom dňa 06.07.2017 (ďalej len „Dohoda“), vrátane sporov o jej

platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto dohody (ďalej len „spor“) budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok) a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu.“ Od uvedeného článku odvodil Stály rozhodcovský súd svoju právomoc vec prejednať a rozhodnúť.

22. Ako konštatoval NS SR v uznesení sp. zn. 9Cdo/54/2024 zo dňa 19.11.2025 publikovanom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 11/2026, uznaním dlhu nevzniká nový zmluvný vzťah medzi veriteľom a dlžníkom, stále ide o dlh, ktorý vznikol na základe konkrétneho skoršieho právneho vzťahu. V tomto prípade na základe úverovej zmluvy č. 5403017912 zo dňa 17.03.2014. *„Uznaním dlhu sa nenahrádza pôvodný záväzok ale je len posilnené postavenie veriteľa tým, že v prípade civilného konania je uľahčená jeho pozícia týkajúca sa dokazovania“* (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník, II. § 451-880. Komentár, Praha: C.H.Beck, 2015, s. 1939). Nový zmluvný vzťah nezakladá ani dohoda o úhrade pohľadávky v splátkach - z označenia aj z obsahu tejto zmluvy je zrejmé, že sa vzťahuje na už existujúcu pohľadávku, teda touto dohodou sa len modifikuje už existujúci zmluvný vzťah tak, že sa mení splatnosť existujúceho dlhu. Právna veta predmetného uznesenia NS SR znie: *„Spor o úhradu záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy a uznaného dohodou o uznaní záväzku je sporom, ktorý vznikol z prvotnej spotrebiteľskej zmluvy, nie z dohody o uznaní záväzku. Preto ak má byť daná právomoc spotrebiteľského rozhodcovského súdu na rozhodnutie takéhoto sporu, musí byť v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve výslovne dohodnuté, že spotrebiteľský rozhodcovský súd bude riešiť spory vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy. Nepostačuje dohoda, že spotrebiteľský rozhodcovský súd bude riešiť spory vzniknuté z uznania záväzku.“*

V odôvodnení predmetného uznesenia sa o.i. uvádza: *„Vzhľadom k tomu, že uznaním dlhu nevzniká nový záväzkový vzťah, musí veriteľ v spore o zaplatenie tohto dlhu uviesť rozhodujúce skutkové okolnosti umožňujúce individualizáciu uplatneného nároku (napríklad aj z dôvodu, aby nedošlo k dvojnásobnému uplatneniu tohto istého dlhu). Napokon, z rozhodcovského rozsudku predloženého v preskúmvanej veci vyplýva, že spotrebiteľský rozhodcovský súd sa zaoberal skutkovými okolnosťami dlhu (z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom konania bola pohľadávka z pôvodnej zmluvy uzavretej medzi právny predchodcom žalovanej a žalobkyňou dňa 16. júna 2004, následne postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 25. mája 2015 na žalovanú. Rozhodcovský súd teda rozhodoval spor o dlh vzniknutý z pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy zo 16. júna 2004 bez toho, aby mal ustálenú právomoc na prejednanie takéhoto sporu. Aj keby dovolací súd pripustil možnosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu výlučne k dohode o uznaní záväzku - teda bez toho, aby bol v rozhodcovskej zmluve priamy odkaz na pôvodnú spotrebiteľskú zmluvu, takáto rozhodcovská zmluva by sa vzťahovala výlučne na spory vzniknuté z dohody o uznaní záväzku (napr. spory o jej platnosť, o jej výklad a podobne). Ak sa však spotrebiteľská rozhodcovská zmluva má vzťahovať na spory o záväzky vzniknuté z pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy (aj keď uznané uznaním dlhu resp. uznaním záväzku), musí v nej byť výslovne uvedený prejav vôle oboch zmluvných strán riešiť pred zvoleným spotrebiteľským rozhodcovským súdom spory vzniknuté z pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy.“*

23. Závery uvedené v predmetnom uznesení NS SR sú aplikovateľné aj na túto exekučnú

vec, pretože z rozhodcovského rozsudku predloženého v preskúmvanej veci vyplýva, že spotrebiteľský rozhodcovský súd sa zaoberal skutkovými okolnosťami dlhu (z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom konania bola pohľadávka z pôvodnej úverovej zmluvy zo dňa 17.03.2014, následne postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017 na oprávneného). Rozhodcovský súd teda rozhodoval spor o dlhu vzniknutý z pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 17.03.2014 bez toho, aby mal ustálenú právomoc na prejednanie takéhoto sporu.

24. Nakoľko je teda označenie spotrebiteľskej zmluvy obligatórnou náležitosťou rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorú náležitosť má súd v zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku ex offio preskúmať už v štádiu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, je sťažnostný súd toho názoru, že absencia uvedenej skutočnosti v rozhodcovskej zmluve má za následok, že právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o úvere zo dňa 17.03.2014 založená nebola. Exekúcia je tak vedená na základe exekučného titulu, ktorý vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený.

25. So zreteľom na uvedené preto súd postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil I. výrok napadnutého uznesenia a exekúciu podľa ust § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil. Keďže súd exekúciu zastavil z vyššie uvedeného dôvodu, nezaoberal sa ďalšou sťažnosťou argumentáciou povinného, nakoľko už by nemala vplyv na výsledok exekučného konania.

26. Nakoľko II. a III. výrok napadnutého uznesenia t.j. výroky o trovách účastníkov exekučného konania sú výroky závislé od I. výroku, ktorý výrok sťažnostný súd zmenil, preto postupom a § 250 ods. 2 CSP tieto výroky zrušil.

27. V dôsledku potreby zachovania dvojínštančnosti konania bude úlohou vyššieho súdneho rozhodnúť o trovách konania, a to tak konania o návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj trov tohto sťažnostného konania vrátane trov súdneho exekútora po právoplatnosti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP). Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici dňa 16. júna 2026

JUDr. Katarína Šablová
sudkyňa